

voj kecelji ljutito je pogledao od stola do drskošću svoje nepoznate mušterije, odgovarajući kratko i otresito na pozdrave starih gostiju.) U prijevodu: »Njegov je pogled nekako neodređeno lutao od stola do stola, a svaki bi se smiješak zaustavljao na konobarovu licu, dok je ovaj s nekom prikrivenom drskošću posluživao goste.«

»The waiter moved away as he approached, and his wife again sat bent above her knitting. Upon the desk was a china receptacle containing toothpicks; as he leaned upon the desk his fingers closed about the toothpick holder. The thing burst in his clenched hand amid a spurt of wooden splinters and a thin line of crimson was suddenly between the fingers and across the back of his hand. 'What did he say to you?' he asked; his voice seemed to him dry and light, like a broken egg shell.« (Konobar se odmaknu, kad se suprug približio, a žena se ponovo nagnu nad ručni rad. Na stolu se nalazila porculanska posudica s čačkalicama; nagnuvši se na stol, suprug zgrabi posudicu grčevito svojim prstima. Ova mu prsne pod pritiskom ruke, te mu se uz razletjelo iverje od čačkalica između prstiju i na hrptu ruke pojavi tanka crvena crta. »Što ti je rekao?« pitao je; glas se samomu njemu činio suhim i laganim poput ljsuke razbita jajeta.) Od svega ovoga prevodilac nam prevodi samo prvu rečenicu i to krivo, jer očito nije shvatio, da se lična zamjenica *he* odnosi na supruga, a ne na konobara, pa kaže: »Sada se konobar brzo udaljio, kao što je i došao, a žena se opet nadvila nad svoje pletivo. 'Što ti je rekao?' pitao je gospodar, a glas mu je bio suh i svijetao (!) poput ljsuke polupanog jajeta.«

Još nismo došli ni do polovice pripovijetke, koja ima otprilike dvije stotine redaka. I dalje imamo slučajeve krivog prevodenja riječi, na pr. *alley* prevodi naš prevodilac *aleja*, a iz konteksta jasno se vidi, da se radi o uskoj, zidovima ograđenoj uličici, pa kad kaže: »... a vjetrić je uspavljujuće ljuľjao aleju«, trebao je reći kao i u originalu: »... a slabašan vjetrić strujio je tamnom uličicom«. Izraz *tub of entrails*

trebalo je prevesti kao *mješina*, a ne: *pokvarena bačva*.

Ali da ne duljim. Mislim, da je svakome jasno, da je ovo primjer vrlo nesavjesna prijevoda. Trebalo bi onemogućiti, da se takvi prijevodi objavljuju, jer oni donose nešto netočno i krivo, a takav nesavjestan prevodilac počinit će danas sutra još i veće zlo, kad posegne za kakvim većim djelom i na taj ga način iznakazi. Zar ne bi mogli u redakcijama kontrolirati prijevode prije objavljivanja, bar u glavnim linijama?

Ujekoslav Karlovčan

KOLAROVE SELJAKINJE U DEKOLTEU, A »BREZA« POSTAJE »TRSKA«

Dopao mi u ruke indijski tjednik na engleskom jeziku »Mysindia«, »nacionalni tjednik s internacionalnim vidokrugom«, od 23. prosinca 1956., u kojem je preveden ulomak iz pripovijetke »Breza« od Slavka Kolara. No »Breza« nije ostala »Breza«, nego je postala »Trska« (Reed). Ne znam, ima li u Indiji breza ili ne, ali ih ima, barem nekih vrsta, u Australiji, na Novom Zelandu, u tropskim krajevima, pa valjda i u Indiji ima nešto slično. Prerušivši se u Trsku, naša je Breza izgubila i pravi smisao i poetičnost. Na slici, što je uz tekst, uz postelju bolesne Breze stoji seljakinja u dekolteu, da joj u Indiji, budući da je tamo doputovala iz Srednje Evrope, ne bude prevruće.

Nije označen prevodilac. Međutim, tako god on bio, ili on ili urednik, dopustio je sebi veliku slobodu. Kao da je na sebe navalo težak zadatak, da popravlja tekst, samo što je ispalo, da ga je pokvario. On samovoljno dodaje, tumači, kao da o toj pripovijeci piše kakvu radnju, a ne da je prevodi. Lijepu, kratku i jezgrovitu rečenicu »Dobar je i pobožan ženski svijet«, u kojoj ima fine Kolarove ironije, razvlači u »Općenito se priznaje, da slabiji spol predstavlja dobre i pobožne ljude (It is generally acknowledged that the weaker sex are good and pious people). Te žene pružaju bolesnima